

העריקה אן החליט

אנו זקוקים לך!

מיבצע הבחירות בעיצומו הזמן קצר, המלאכה מרובה מאד, והיא נישאת כולה על כתפיהם של מתנדבים. אנו זקוקים לך! אתה יכול לעזור לנו! איך?

1. אתה יכול להתנדב לפעילות!

אנחנו זקוקים למתנדבים כאוויר לנשימה. בראש וראש שונה — במשרד המטה הארצי בתל-אביב. אבל גם בכל רחבי הארץ. יש לבצע אלף ואחת משימות. כולנו עסוקים עד מעל לראש. אם אתה יכול להקדיש למיבצע זה כמה שעות בשבוע — אנא פנה אל המטה! הדבר חיוני ממש. איננו מקבלים סיוע מידי מיליוני רים אלמוניים, המאפשרים לנו לשכור עשרות פעילים ב"שכר. עזור לנו להוכיח כי קבוצת אורחים יכולים להרים מיבצע כזה!

2. חתימות ה-750

אנחנו צריכים להחתים, תוך ימים אחדים, 750 אזרחים וזרחים על הרשימה שנגיש. למעשה דרושים 1500 החתימות, כדי לסכל מראש כל ניסיון להתנכל לרשימתנו. אם הודעת לנו על רצונך לחתום — אל תתמהמה! אל-נא תמתין שיבואו אליך!

אם אתה מוכן להטריח את עצמך אלינו — אנא בוא אל המקומות שבהם מונחת הרשימה לחתימה. (הרשימה מתפרסמת במודעה בעמוד 30).

אם אינך יכול להטריח את עצמך — טלפן לנו (למטה הארצי, או לפעיל המקומי הקרוב אליך ביותר, על פי הרשימה) ונשלח אליך מתנדבים, המקדישים מזמנם למיבצע, והם יחתימו אותך.

חשוב שהמיבצע הזה יסתיים בהקדם האפשרי. אל-נא תסמוך על הזולת!

3. כסף, כסף, כסף!

המחסור בכסף הוא מחסום חמור בפני ההסברה שלנו. יש דברים שלגביהם גם מאמציהם של מתנדבים אינם יכיר לים לשמש תחליף לכסף.

לכן — כל תרומה חשובה. תרומה של 500 לירות מאפשרת לנו לפרסם עוד מודעה קטנה בעיתון יומי. 50 תרומות של 100 לירות מאפשרות לנו לפרסם מודעה בינונית בעיתון-ערב. כל לירה מוסיפה מילה להסברתנו. אם אתה מוכן לתרום — אלינא תחכה שנפנה אליך. שלח לנו את תרומתך לאלתר.

פנייה זו מכוונת גם אל ישראלים בחו"ל. אינכם יכיר לים להצביע, כפי שהבענו. אבל אתם יכולים להצביע

אני חייב לציבור, לפחות, דו"ח-ביניים על המאמצים להקים חזית-שלום. השמועות, הלחישות והידיעות הכוזב-בות על נושא זה תכפו בימים האחרונים. חלקן נובע מאי-ידיעה, אך חלקן מכוון לפוצץ את מאמצי-האיחוד ולהרוס את מחנה-השלום. הדברים חשובים מכדי שנשאיר אותם לזרמים בערפל.

הדגם היחיד

עם פרוץ מערכת-הבחירות '77 — כמו לפני ארבע שנים — נקטנו יוזמה להקמת חזית-שלום. יעד זה נראה לנו תמיד כמטרה חשובה בפני עצמה, מעבר לכל שיקול אלקטורלי. דגלנו בה כאשר היתה לנו סיעת-יחיד בכנסת דגלנו בה כאשר היתה לנו סיעה של שניים, ואנו דוגלים בה עכשיו, כשאין לנו סיעה בכנסת ה-יוצאת.

כבר בשלב הראשון של הדיונים, לפני חודשיים, הצגנו תוכנית ברורה ומפורטת:

● תוקם "חזית-שלום", שתכלול את כל התנועה, הקבוצות והאישים הדוגלים במינשר, "המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני". כלומר: כל מחנה-השלום הציוני הבלתי-מימסדי.

● נוסף על מינשר-השלום, תאמץ ל"עצמה חזית-השלום שורה של הצעות מע-שיות בענייני-פנים.

מעבר לנוקודות המוסכמות, יוסף כל אחד מן המרכיבים לדבוק בתוכניתו וביחודו הרעיוני. לחזית כולה לא תהיה תווית אידיאולוגית, והיא תפנה לציבור אלקטורלי רחב — החל בציבור הציוני הסוציאליסטי וכלה בציבור הליברלי ה-מתקדם.

● מבחינה פרסונלית: בראש החזית תעמוד אישיות מוסכמת, המסמלת את אחדות המחנה (הצענו את לובה אליאב, כמועמד הסביר ביותר). כדי למנוע מראש התנצחות, הצענו את המקום השני לנציג תנועת מוקד, והסתפקנו במקום השלישי לנציג תנועתנו. בשרא תנועות יוצבו האישים השונים שיטורפו למחנה.

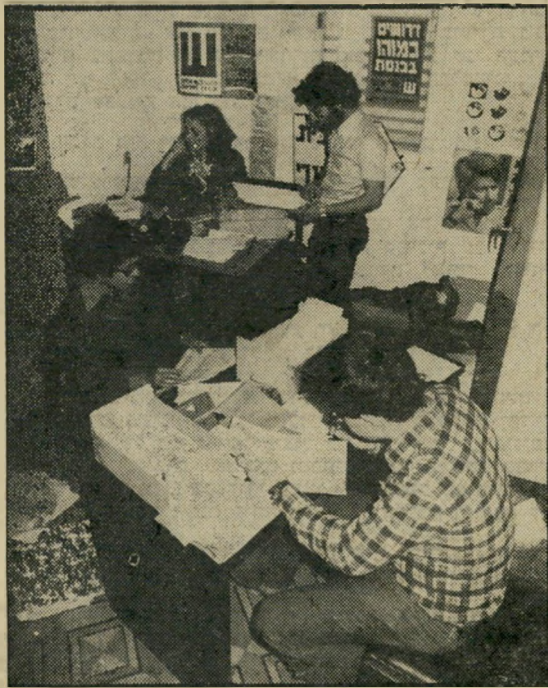
שימת הדגש על עניין השלום אינו בא להפחית מערכם של נושאים אחרים. להיפך, נדמה שלא היתה מעולם סיעה בכנסת שטיפלה במיגוון כה רחב של נושאים פנימיים, ושחידשה בהם כה הרבה, כמו סיעת העולם הזה בכנסת הששית והשביעית. מאבקינו נגד הכפייה הדתית ובעד רפורמה פנימית, נגד השחיתות ובעד זכויות-האזרח, נגד הפער החב-רתי ובעד חלוקה צודקת של ההכנסה הלאומית, יודעים היטב לכל אזרח בעל הכרה פוליטית.

מצע לאיחוד

הצעתנו היתה סבירה. עד היום לא שמענו אף מילה אחת של ביקורת על הגיונותה. יותר מזה: עד היום לא הובאה לידיעתנו שום הצעה אלטרנטיבית. אם כן, מדוע לא קמה חזית זו לפני חודש? מדוע כבר אבד חודש שלם של מאמץ, זמן וכסף? מדוע רחוק העניין ברגע זה מסיים חובי?

אחרי כל המאמצים והנישבות והפגני-שות, שבהם השקענו זמן רב, אני חייב להודות — איני יודע.

תחילה היתה קיימת בעייה, "אידיאו-לוגית". היו שרצו להקים חזית סוציאליסטי-רדיקלית עם הפנתרים השחורים, במסגרת חזית-השלום עימנו. בינתים התפרקו הפנתרים לרסיסי-רסיסים. כמה עסקנים הלכו לרק"ח וזכו שם בכסא בטוח ובתקציב גדול. אחרים הצטרפו ל"ד"ש של יגאל ירון, הממומנת על-ידי המיליונרים למען צרכים שבוודאי אין להם כלום עם עיצמום הפער החברתי. אחר הצטרף ליהושע פרץ להרפתקה מוזר-חרת חדשה. נותר איש אחד או שניים, הנמצאים בקשר עם מוקד. אך מכיוון שהפנתרים לא הצטרפו מעולם ל"מועצה הישראלית" והם הופיעו בבחירות האח-

מטה המתנדבים בפעולה

באמצעות תרומתכם. עזרו לנו לפעול למען ישראל, שתרוצ לחזור אליה ולחיות בה.

4. מועדון ה-40

עלינו להפקיד 40 אלף לירות אצל ועדת-הבחירות. סכום זה יוחזר לנו כאשר נעבור את אחוז-ההחסימה.

כדי למנוע את הצורך להקטין את תקציב-הבחירות העומד שלנו בסכום זה, נולד הרעיון להקים את "מועדון ה-40" — מועדון של 40 אוהדים, המלווים לרשימה אלף לירות כל אחד, ביודעים שהכסף יוחזר להם — אם הרשימה תיכנס לכנסת.

השבוע כבר הודיעו לנו 13 איש ואשה על הצטרפותם למועדון זה. חסרים עוד 27 כדי להשלים את המיספר. המשימה קשה. בבאמצעים משותפים נצליח. איש לא יעשה זאת במקומו.

עזור לנו!

באמנות, בחיי הציבור, הביטחון והמידינה. בפעם הראשונה ניתן יהיה לגייס את מחנה-השלום כמעט במלואו.

מאמץ זה יהיה חשוב כשלעצמו, מבחינה לאומית-חינוכית, אף מעבר לכל השיבות אלקטורליות. מעבר לגבול הרחבי העולם ממתיינים למאמץ כזה, כדי להיזכר אם אכן קיים בישראל מחנה-שלום יעיל ורציני. יהיו לכך השלכות במישורים רבים, החורגות בהרבה מאינטרס צר זה או אחר.

גרוע מפשע

אם כן, מדוע זה לא קם? זוהי החידה הגדולה, שאין לי תשובה עליה.

את חזית-השלום ניתן להקים לאלתר. אין אף בעייה אחת שאי-אפשר לפתור אותה בישיבה משותפת של שעה-שעתיים. אם כן, מדוע עדיין לא קמה החזית?

איני נמנה עם אותם המחפשים בכל מקום כוונות-יזון, המוצאים פרובוקטורים וסוכנים מתחת לכל שולחן. איני רוצה לחשוב גם הפעם על האפשרות שמישהו משתדל לפוצץ את האיחוד בזדון, למען מטרת בלתי-ברורות.

אולם אני רוצה לקבוע בנירור ובאורח חד-משמעי: אם אי-הקמת החזית ב-73 היתה חטא, הרי אי-הקמתה ב-77 תהיה פשע.

ואולי, כמו שאמר טאליראן: "זה גרוע מפשע, זאת טיפשות!"

אולם לחזית כזאת יש סיכוי למנדאט שלישי, רביעי, ואולי גם חמישי ושישי — הדבר תלוי בתדמית שלה, בכישרון פעולתה וגם בניסיונות החיצוניות, הלאומיות והבינלאומיות.

אם תקום חזית, אפשר להכניס למאגר המשותף את כל הנכסים של מחנה-השלום, שלא מומשו מעולם:

● בכלי-התיקשורת פועלים רבים וטובים, שלא יתנו את תמיכתם אף לאחת מן הקבוצות הבודדות, אך שהיו נרתמים בהתלהבות למסע-ההסברה של חזית כוללת. יחד עם כלי-התיקשורת של מחנה-השלום, היה זה מבטיח עוצמת-קול שלא תיפול מזו של הגושים הגדולים.

● במשך השנים בנו אחדים מאיתנו מערכות מסופעות של יחסי-חופץ. אם נשלב יחד את כל היחסים האלה (כפי שעשינו במיסגרת "המועצה הישראלית"), יכולה להיות לכך השפעה אלקטורלית ניכרת.

● לא רק תנועת העולם הזה נתקלת בבעייה כספית ממאירה, אלא כל אחת מן הקבוצות יתיקל במחסום זה. אולם אם תקום קופה משותפת, שאליה יזרמו לא רק כספי המימון המיפלגתי מקופות המדינה ומקופות ההסתדרות, אלא גם התרומות הגדולות שהובטחו לנו אם תקום חזית-השלום (ושאף אחד מאיתנו לא יקבל אותן, אם יופיע בנפרד) — אפשר יהיה לנהל הסברה שתביא את דבר השלום לכל בית בישראל.

● ואחרון-אחרון, הגורם החשוב ביותר — לרשימה כזאת יצטרף מחנה גדול של אישים עצמאיים בעלי שם בספרות,

רוונת כרשימה עדתית בלבד, קשה להאמין שמישהו מהם מסוגל להביא קולות ל"שימה אחרת כלשהי.

היו חלומות על "פרישה המונית מ"מפ"ם", אך פרשו רק יחידים.

האמת הפשוטה היא שברגע זה קיימות שתי תנועות מאורגנות, הנמצאות במלוא התנופה של מערכת הבחירות — התנועה שלנו ותנועת מוקד. אם יילכו שתיים אלה יחדיו, יש בסיס לחזית-שלום. אם לא, לא תקום חזית. יכולה לקום קאריי-קטורה של חזית, מין הסוגאה לרשימה זו או אחרת, אך במדינה קטנה כשלנו כל הסוגאה לא תצלח.

קיים רק דגם אחד לאיחוד: דגם הכולל את שתי התנועות האלה, ואת האישים העצמאיים הרבים והחשובים, המוכנים להצטרף לחזית רחבה. זהו הדגם של "המועצה הישראלית", והוא הצליח. מי שאינו רוצה בדגם זה, אינו רוצה באיחוד, גם אם רוממות האיחוד בפניו.

מאגר משותף

הלוואי שיכולתי לשכנע את הנוגעים בדבר בסיכויים הטמונים בהקמת חזית כזאת.

איני רגיל להלך בגדולות. לחזית-שלום כזאת יש בסיס תחלתי בטוח של שני מנדאטים, (ב-73) הספיקו לקולות שלנו ושל מוקד בלבד לשני מנדאטים. ב-69, כאשר קיבלנו לבדנו שני מנדאטים, קיבלה מק"י מנדאט אחד — ביחד שלושה).